

לקחת אחריות

עמוס שביט

לפני ארבע שנים, כשפרשת טלנסקי הת- פוצצה, עשה פרקליט המדינה משה לרור מעשה אמיץ: הוא התייצב אישית בבית המשפט וביקש להביא את הנרבן האמריקאי לארץ למתן עדות מוקדמת. "בכך אשא בא- חריות אישית למשמעויות שעשויות לנבוע ממהלך ייחודי זה", הסביר את הצעד הדרמטי לפרקליטיו. הצעד שלו אז היה מהלך מנהיגותי ראוי, משל אמר לחייליו "אחריי". ואולם בדיעבד היה בצעד הנמהר ההוא משום מלכוד: כשאתה מטפס עד לראש הסולם, אתה כבר לא יכול לרדת ממנו.

נכון אמר אתמול המשנה לפרקליט המדינה, עו"ד אלי אברב- נאל. הפרקליטות בהחלט אמורה לגשת לבית המשפט כאשר יש לה קלסר שמן של ראיות, ובית המשפט הוא זה שצריך בסופו של דבר להכריע האם להרשיע או לזכות את הנאשם. הפרקליט צודק בהחלט, לא היינו רוצים שמאה אחוז מהתיקים הפליליים יסתיימו בהרשעה, אבל כל זה נכון וראוי למעט חריג אחד: כאשר מדובר בראש ממשלת ישראל. למשל, אהוד אולמרט.

הגשת כתב אישום נגד ראש הממשלה, כולנו יודעים, גוררת את הרתתו מהכיסא, וכשזה קורה כולנו משלמים את המחיר: הנציג הנבחר שלנו מודה בבושת פנים, תהליכים מדיניים וחברתיים נתקעים, ונפוצה אווירה כללית של שחיתות וחוסר אמון. זה בדיוק מה שקרה. אולמרט סיים את תפקידו כראש הממשלה בעקבות העדות המוקדמת של משה טלנסקי, ואולי ללכת הביתה בבושת פנים.

מעובדה זו, כך נראה, לרור התעלם. כי כאשר מוגש כתב אישום נגד ראש הממשלה, אנחנו מצפים רק לד- בר אחד: הרשעה. במקרה כזה אסור לבוא ולומר "ניתן לבית המשפט להכריע", כי המחיר הציבורי שנטוע בספק הוא בלתי נסבל.

לרור צריך ללכת הביתה כי הוא טעה בשיקול הדעת. כי מצופה ממנו לשאת באחריות. כי בשלטון דמוקרטי רק לציבור יש מנדט להדיח ראש ממשלה מכהן, ולא לפרקליט כזה או אחר. לרור צריך ללכת הביתה מאותה הסיבה שאולמרט נאלץ ללכת: אתה לא יכול להמשיך לתפקד כאשר עננה כזו מרחפת מעל ראשך.

DE

דיעו

סרקו
הצבי
בפי

מסכימים עם עמוס שביט?

סמסו "ו" למס' 3311, או הצביעו